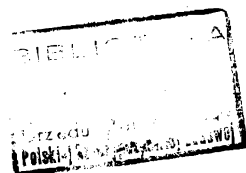

| października 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

A47c 23/30

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 204.

Anton Šercelj i Johann Vāth,
Wiedeń (Austria).

Kl. 34 g 17.

349 23/3

M a t e r a c .

Zgłoszono: 4 lutego 1920 r.

Udzielono: 24 maja 1924 r.

Pierwszeństwo: 29 lipca 1919 r. (Austria).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest materac na łóżko, ewentualnie samo łóżko, który różni się od znanych już urządzeń tego samego przeznaczenia tem, że przedstawia płaszczyznę do spoczynku, uginającą się bez sprężynowania, np. wykonaną z pasm stalowych i przytworzoną do sztywnej ramy zapomocą dwóch przeciwnych, mogących się obracać naokoło osi poziomej jarzem lub ram, zawierających pomiędzy wolnymi końcami naciągnięte sprężyny. Wskutek podobnego urządzenia potrzebną jest nie tylko bardzo niewielka ilość sprężyn, lecz jeszcze dobranie sprężyn odpowiedniej mocy pozwala osiągnąć dowolne napięcie płaszczyzny do leżenia. W razie połączenia z sobą wolnych końców jarzem lub ramy przez ustawienie części ściągających, uzyskujemy możliwość regu-

lowania sprężyn i wskutek tego dopasowania napięcia w płaszczyźnie do leżenia do wagi spoczywającego na materacu ciała. Właściwie może być tylko jedno jarzmo (lub rama), osadzone obrotowo, drugie natomiast może być przytwierdzone na stałe. Ramę podtrzymującą można zastąpić przez części boczne łóżka, w którym to wypadku materac stanowi część stałą łóżka.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku w widoku perspektywicznym. Poprzeczne części ramy sztywnej podtrzymującej, są wykonane np. z rur, z drzewa lub t.p. materiału. Na stronach węższych ramy założone są jarzma lub ramy, składające się z pręta (3) i dwóch (4) i (5). Między obu prętami (3) napięta jest uginająca się lecz nie sprężynująca płaszczyzna (6), np. siatka z powiązanych z so-

bą wstęp stalowych; ramiona (4) i (5) są osadzone obrotowo na osiach (7), które w wypadku drugim zlewają się z częściami poprzecznymi (3) ramy podstawowej (1, 2). Pomiędzy częściami dolnymi ramion (4) i (5) założone są z jednej strony pojedyncze lub wielokrotne sprężyny (8), z drugiej zaś strony biegną nastawialne, np. zapomocą śruby (9), w kierunku podłużnym ścięgną (10), które łącznie wywołują taki obrót jarzem (3, 4, 5) w kierunku strzałek, że rozpostarta pomiędzy nimi płaszczyzna (6) zostaje utrzymana w napięciu. Przez odpowiednie dostosowanie sprężyn z jednej i należyte wyregulowanie ścięgn (9—10) z drugiej strony można zmieniać napięcie płaszczyzny (6) stosownie do ciężaru korzystającej z leżaka osoby. Również w razie osłabienia sprężyn (8) można podnieść ich napięcie przez właściwe naciągnięcie organów (10).

Jak widać z rysunku, urządzenie można zmodyfikować w ten sposób, żeby się obracało około osi (7) tylko jarzmo lewe (3, 4, 5), natomiast prawe było przytwierdzone na stałe, np. zapomocą łapki (11) do ramion (4), opierających się na części ramy (1).

Urządzenie działa w ten sposób, że płaszczyzna do leżenia ugina się pod ciężarem osoby spoczywającej, powodując obracanie się jarzem (3, 4, 5) w kierunku przeciwnym do kierunku strzałek,

wskutek czego sprężyny się wypreżają i utrzymują w równowadze obciążenie.

Materac na łóżko może być bezpośrednio połączony z tymże. W tym celu części podłużne (1) ramy podtrzymujące mogą być zastąpione przez oba boki łóżka, innymi słowami, materac stanowi wraz z bokami łóżka, jedną całość, połączoną w znany rozbieralny sposób z wezłowiem i „nogami“ łóżka.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Materac, tem znamienny, że płaszczyzna do leżenia uginająca się, lecz nie sprężynująca, rozpostarta jest w sztywnej ramie (1, 2) zapomocą dwóch przeciwległych obracających się koło osi poziomych jarzem lub ram (3, 4, 5), pomiędzy których wolne końce są włączone sprężyny (8).

2. Materac według zastrz. 1, tem znamienny, że końce wolne jarzem lub ram są połączone dla regulowania napięcia sprężyn zapomocą ustawialnych ścięgn (9, 10).

3. Materac według zastrz. 1, 2, tem znamienny, że tylko jedno jarzmo lub rama (3, 4, 5) daje się obracać, druga natomiast jest stała.

4. Materac według zastrz. 1—3, tem znamienny, że wolne końce jarzem lub ram są połączone z łóżkiem na stałe w ten sposób, że rama podtrzymująca (1, 2) zastąpiona jest bokami łóżka.

